

النفس بغيرهم سببه ملکم ایرقا، اته من هذا الجهد اینین لعزم کم ان حساب موہبة اته تمطر علیکم

غیثاً اعلن مدار أخذ قاطبها وابهاء على كل من ثبت حل العده والیشان تصرفاً لا استقیم ع (۱۴)

هو انته

ش جابر اقا حل اقا اخوی جابر فاتحہ حسن خیاط عليه بهاء ، ، اته

هو الابی

۷۵

ایینده اکنی اینگه با کمال خلقت بحریر این نامه پرداخت رزی احوالب شما آخر قیاد این قصور بر
گردن اهل فتوافت رزی از احوم و شروع مملکت نمیدهند که بعد ایمهه ایه که بحاجت ایه برسد

ولی اینقدر بدان که دل و جان مشغول و مؤنس اید و خاطر دوستاشت آن فراموش

نشه ایه (مع ع) مت بجهه

هو انته

بہ شہر جابر اقا مصطفیٰ علیہ بهاء

۷۱ بکھے

هو انته

۶۰
هو انته

ایمنه جالابی شکرخ قدر اکہ در ملکوت عزیزش مذکوری در نجیب دوستان
۷۳ شیر و جی ارنور عنان منورداری و مشامی از راسته ایقان معلز و این موبہت مخصوص حجر
کنگ

اہل بصر از پسر قدر این عنایت ایقان و تجاهه علیک (رع ع) تبریز

هو انته

بو شهر جانب مصلفه صلیبہ بهاء راته ال بے

هو الابی

یامن استنشق راسته الوفاء اسمع نداء منین جیک بر وح و ریحان و قل نے
وجبت وجی لمن دعائی ال ملکوت الابی و ذکری آیاته الکبری و نحلقی ثباته میں
بلکہ

العالیین و ایدنی من ملکوت غیبه و رزقی مائده لثبتت علی ایشان (رع ع) تبریز

هو الابی

الکن آئی نه اعبدک و ابن عبدک نکات بدل علاک و تثبت بحبل و لام

صلی خدمتہ احبابِ ایرت و فتح علیکم خیری ملگاں و کل خدمتہ نی جگہ و کل شہاد
بنگر کر انکت انت الکریم اع ع ۱ متبدی

هوالا بی

ایمنہ حقیقی مجالقدم خلقت انسان خلقت رحمان بجانب شیخ نہایت خدا
مندیر از شماره که در خدمات امر و اجتیہ ای نہایت امیر ادارہ الیوم سرور عالم
بود که بخدمت پاران الی پردارد و در عبودیت استان مقدس قیام نماید و عبودیت حق

عبودیت عبادش (ع ع) متبدی

هوالله

جناب اقام اهل شین رفیق جناب شیخ سلام خلیلہ بناء اللہ الہے

علی حضرت نمایند

هوالله

۷۶

یاسن ششف تبریغ وجهہ برتاب العقبۃ تہامیہ درستہ ابن حفیث یزدان خضر
رشیق

۶۲
گشت و روی و نویرابان خاک پاک معطر نمودی و توجہ بملکوت کردی و پیش گشت
قدس شدی در ظل سرده مبارکه در آمدی پس بزمی ثابت و می خالص و توجهی آمده بزمی
و تعلقی و تعشقی توجهه مبارکه آنها و قبل مدرکاه حضرت غیر قنایی تاروفی بر خدمت امراء
و عبودیت احباب آنها گردی اینست فضل خطیم وجود مبین و صراط مستقیم و نعیم مقیم
و موهبت رب العالمین رب ایده زاد العبد علی امیثاق و لیثبات فی عهد کیا

ماکی یوم تحلیق دفعه ۱۰ سبعه

۹

با سلطه جناب بشیر آنی و آقا میرزا جلال ابن جبد آنده زرقانی احباب آنی جناب شدید بزمی
جناب حاجی محمد رضا خیاط مرحوم حاجی حسینعلی خیاط جناب میرزا علی آقا جناب میرزا محمد
ابن المرحوم آقا محمد حسن خیاط مرحوم آقا محمد حسن خیاط ضلع مرحوم حاجی حسینعلی خیاط
سلطان ضلع مرحوم آقا عبد الرؤوف صفتی سلطان ضلع حاجی محمد رضا خیاط فانم
ضلع مرحوم حاجی حسینعلی بیلی ضلع آقا حسن قا ابن شهدی ابوالقاسم خانم

صبیغه شهدی ابوالقاسم خانم طلعت خلیفه امام محمد حسین خانم جمال و صبا ای مرحوم امام محمد حسن

خانم خادم خانم طو بے
خلیفه و خلیفه البهاء الابهاء

هوائمه

ایشان برپیان جذب جلال نامهای مبارک شمارا نگاشته و نامهای نام شما
در آن نمکور فرستاده چون تلاوت نمودم نهایت سرتیت یافتم رزیزادیل برانجذاب قلوب
بود و انشاه حصدور احمد نه رویها بوز محبت اته شمع الخین و خویها ازشدت لطف

مانند کل کلشن این لیل برثکول فیض ابدیت و مو اهیب مردمی شیان نگرانست و
لایق صد هزار حمد و شنا سنه لئنه انجانه ایان و دوده ایان عرباً از صهیب آرال است سرتند و درخواست
محبت اله پایه بدست دی پرست ایرود کار این نفویس از ابرار نه و سرتیت جامه
اشفته روی تو ام و دادار کوی تو دویان سوی تو فضل و عدایت دادار و از قید دون خود
بران بر خمده و پیان آبتد بدار و در امرت مستقیمکن و با این خجد و عبودیت هستان بیر
و سینه و خلیفه البهاء الابهاء ای پرود کار برخی از این نفویس بکوی تو شتا فتنه و سوی تو نوججه

نوده و نسیف تو گشته از خواسته اند بزرگواری و آموزگاری در کاه است را بگان کن و لیم

البآ، الابیں (مع) سبھہ

هو اتہ

جانب حاجی ابو القاسم جانب قاسم محمد حسن جانب حاجی حسین جانب
اقا محمد کریم جانب جعیی جانب اقا محمد جواد جانب اقا علی اکبر جانب ابا میرزا محمد جانب منصور
جانب حاجی عبد اللہ جانب حاجی میرزا خلیل اللہ جانب ابا میرزا عبد الحسین جانب میرزا اعلیٰ رضا
جانب حاجی میرزا محمد فتح ر جانب اقا سیف اللہ جانب ابا میرزا جلال جانب قاسم محمد حسین جانب
اقا علی مرضا جانب ابا میرزا سد اتہ جانب محمد حسین علیم سب اتہ الابیں ملاحظہ نہیں

جانب اقا داراب بیگ جانب اقا علی مرزا

هو اتہ

۷۷

اسی پاران روئے درین عهد جیل و فرن علیم کہ اقتا ب میاث چون یعنی عظم آفاق از هر ای کام
ملکوت وجود را منور نموده و محیط اکبر امواج فیضاتش از ملکوت ابیں با محل ملوب میوا

و نیم فبرین و نیم شکین از ریاض آنی منتشر ۷۵
و ایام فلاخ از هفت غایت متبع

وبشارات الیه از آن اصل متبع باید این ربان وستان آنی بقوت مکری و در

جبروی و عوی آنی و صوفی ربان و سان ناطق و علوی شاهن و فطاعی فائی و فیض عظیم

و نوری بین و جذبی شدید و ولی سیر علیه مرید میوشت گردید چه که این انتساب بد رگاه الیه

این شئون رحای لازم و این کتاب محودت استان حال باقی اجراب انتظار عیات

نامتناہی و اجب هر بزرگ که از فیض نیان حیث نصیب برده است بسزو خشم گرد و هر شجره که از

عین الطاف بزرگ گرفت اهسته ترومازه شود و هر شکا که از انوار حال حیان قیمت باش کرد لبته

مشهود استفه کرد و این شئون باه الا تیار میان الابرار والا شرار در جمیع قرون بوده فرقی نیست

و فرقی فی اسیر پس حال باید ادرست بد امان حضرت یزدان زینم و بر محمد و پیان معلم شویم

و بر صراط رحمن ثابت و مستقیم گردیم و بعون و غایت جمال قدیم کوشیم و بجوشیم تا مرا کن سوخت جان

شویم و مطلع انوار توقیفات ربانیه بعروه و ثقی ملتک و شبک مسوده جمیع همراه اصرار دشتر

بران اته نباشیم و جمیع او قاترا وقف سطوع را کجا ریاض کبرای تا شرق و غرب مطلع ایت

زید گردد و جنوب و شمال میبعداً اسرار تفہید وجهه بمنفره هم نمین شود و صد و بیست

الیمان دلایل ظهور در کل مراتب وجود ظاهر و باهر شود و حالم مکلی اینه مکلوت گرداد از وقت

جهان جنت ابی شود رفع) سینه

او الاب

قدرت اهل المذوس با حسان القدس ملک التصعید والفردیة الفرا، لفصی اتنی خزیة میمیه بیتی
نور آ، سده زیاطها و منشیها و ماطقها و ثاقب تکالیل المشریة المکنوزة والدرر المخفیة المخزونة و

الذی یبغی ان یتفیر سفس الرحمن اذ ععن لیل الجران و احاط جمع تهلام و
غص الحمان من فی الامکان تاشه اسحق اتنی ایلا و ایلا علی یتباہی الیوم ینفس تقوم علی دکر

ثانية واعلا، کلمة اته و برمانه والهار قدرة الله وسلطانه ونشر فنیات قدسه اتنی اذ ا

قطرت منها الافاق وعادت الارواح الی حباد الا سوات فیا بشری لمحظیین ویا

لواب للجیادین ویبا ناللقائین ویاجذا لنه شرین وله اشرات نشرا فان رفات فرقا

نالستیابت ذکرا و آن لابسل تصریحاً و بتبدیل حضرة رحمائیه ان شرطی میشاهد وجوه

نقره نظره الی ربها یستفیضے باوزاره ملکوت الوجود من الغیب والشهود بہا توجیت الی
شسرالهدی فی الملکوت الابی و شغلت نباراته الموقدة فی اشجرة البارکه و هفت
الانوار من تیرالخطم الکویتی عزیز من افاق الالم و ہو شرق من فتحه الاعلی و ملکوت الای
علی اہل البہاء و کسلام علی استحق الهدی ع ع متین
بواسطہ جانب آقا علی محمد

شیراز جانب آقا علی اکبر خادم علیہ بہاء اللہ الابی

هو انتہ

ای او آرہ حق اگر از خانمان دور و از خانہ ان محجور و بیرون سامان شدی دل رئی
حق اینی در ملکوت ابی منزل و مامنی این بیوت او ہن از بیت عنکبوتست ہرگز
مطهور کرد و پناہ حق شرف قصور احمد تھے آن میسور وغیر معسور وعدیک اتحیۃ و لذہا ع ع
بواسطہ حضرت قہان سدر و مبارکہ جانب اقیز ابزر ک علیہ بہاء اللہ

شیراز جانب آقا علی اکبر خیاط علیہ بہاء اللہ

هو انتہ

ایینه آئی احمد نہ آگاہی و گواہی کے بعد البار امشاغل و فوائل غیر مناہی موجود باوجود

این ملا خلنه که جان دل چکونہ بمحبت یاران درا هنر از هست که جمیع کارماں اگذشت

بیاد تو پر ختم و این نیقہ را وسیله ساختم تار وح دریجان بیل و بفضل و حسان چشت

یزدان بر سرور و فرح بیغز ای ذلک من فضل آنہ یوتیه من بیت آ و اسد ذ فضل

علیم و ملیک التحیۃ و لثنا و ع سنت

شیراز
بواسطہ افغان سدرہ مبارکہ
هوائسه

خا ب ن میرزا بزرگ جا ب مشهدی علیا کبر خیاط صلییہ بیار آتہ الابے

هوائسه

ای خادم صادق جانفشن هر چه در خدمت یاران پشتکوش کاس غایت پشتزنوش

و آنچہ بعیو دیت شان پشت پردازی بالاتر پروازی زیرا این مبارق نظره آن حقیقت هست وین

عجز و نیاز را بعله قرپت ان بینیار خدمات سقیوں و رحمات صدوح و بگفت

مشهود در درگاه رتبه دود علیک تیغه و آشنا ع ع سَمِّید

هوانه

عله بیار آنه الابی

ش شاهزاده محب حلیمزاد

هوانه

۸۲

ای بندۀ آئن یکی از اصحاب ذکر را در این نغمہ نمود و بتایشت زب گشود که بخت
دکتر

دلبر تحقیقی گریبانی چاک دارد و تحملی عرفان سینه چون آنکه افلاک این سرگشته کوی آنی نیز

خانه برده شته و نامه مگاشته بلکه نسیمی از ریاض قلوب بوزد و مشام مشتاقاً فراز معطر
نماید پس ای طالب روی حق من مستعد نمایم آن بوی جانپرورد را ملغی آید و در ح

جات آرمه یابد والبهاء علیک ع ع سَمِّید

هو الابی

ش خباب شاهزاده محب علیه بیار آنه الابی

من اخطه نمایند

ای محبت خلیع انوار محبت را مرتب ربعه مذکور و مشهور اول محبت من الله الی که باست

ایه سی هم شاهد اینطلب ثانی محبت من العبد الی آنرت هست و محبونه دلیل نیفتم

الثالث من العبد الی که باست آیه رحمة مینم محبت ہیقال رابعاً من الحنفیں الی احتجت

نا محبت ان احرف ثبت این مآل محبت مخاطر نفس آن و مطلع المام هر چند من عبده

الی العبد است ولی محبیقت من الحنفیں الی احتجت چه که من اجته فعد احبت انه پس چوں

ماست دلالت بر محبت من سنتی عبل فی مکوت الاسلام دارد امید که با پنجه از لوازم این اسم

مبادر و خصائص این رسیم محلیل هست قیام نمائی و موفق کردی و آن هست بر فشرنی

و غیرت در ثبوت در سوچ بر میثاق انه هست و ابها و علیک و حمل کل ثابت علیه

القسم ع ع سیمه

هو انة

ش جب محبت علی بیر علیه سیمه آنده ایا بست

ای محبت بہار نور حقیقت چون در ز جا جهہ احادیث اشراق نمود عاشق و مشوق دست
 ده آفوش گشتند واحدیت حکمرانی نافذ و قاطع که گوئی مشوق بود نه عاشق یا عاشن بود
 ن مشوق و اسما و صفات و شخصیات و تعبیتات و نسب و اضافات شون داشت
 بودند بخواشرف بکمال بساطت و وحدت و چون آن نور هویت در ز جا جهہ واحدیت
 بلوه فرند اسما و صفات پیدا گشت و صور عالمیه آنی اعیان مکنات نمود اگر دید
 پس بکوش و جانشانی کن و جهندنا و پریشان تحقیقت ناطقت و صین ثابت از
 مسام واحدیت بصیرای دلگشا احادیث توجہ نماید چه که سالک در آن قام از گزینه بخت
 وقت فماز شون حضرت پچون گردد و کلمه آناته و آنایه راجعون گوید وجود شود
 اوست و عبودیت مسام محدود او و انعدام محض خایت مقصود او پس توانی پایه از
 استوارکن تا از اگل بیگانی پی بری و از بیگانی بیزار شوی و شب و روز کفر خدمت بپند
 و بیان آیات بنیات بپردازی و کارهبان بزی و باهناک مملوک نفعه پرداز

ش ش او جناب محب صلی اللہ علیہ وسلم اسے ایسا مخلص نہ نامیں دے

حوالاً بے

۸۵

ای محبت جمال اللہ عز و جل عالم چون بحقیقت نگری بثبات شخص انسانیت لفظ
قالب جہان و امر مبارک و اثر اخنو را عظم شاہرا وح حیات در این جسم عظیم و مقنط طیر کر کو یا
اکر جہان و کیا جان با این بدن که شئون و کمالات جہان و حضرت حسن رضیت زندہ نبود و با این بدن
کا

الیہ ترویۃ نکشة بود کلم جبم رسیت داشت و سکست جیسہ و جبد غیر شکر لطف رو
کہ ایکل جالم منظر فتوحست و قوت جانست کہ این جسم در طیر است ول چون نشو و
کا البدار فیض جان تبدیل محبت تام ترج در مرتب خلقت از لطفه و علقمہ و ضعفہ و
لحم و اشت آخن آخر و قبدارک ائمہ حسن انسی القیم نماید لہذا ایکل جالم زیر از این وحی
من خشم در بایت در جات خلقت هست غیر سیب اما ربارہ فیض روح العدم سیمیرا

در این ایکل نورانی نسبیت چہ نہ نامیں کہ فتویل زیران و ابشار خیره نگران گردید پس جان

دل بکوش که تو نزد راگوش هوش گردی و بثای نظر و بصر این عالم اکبر شوی و آی عظم حیات
باشی و شنای نجات از هقام و خوارض ازمات دریاچی عظم سب جمال قدم دار و داری اکبر
ثبت و استفاست بر امر میرم و میخون قوت و صحت ثبوت در سرخ بر خمد و پیمان حضرت

حسن هست والبهاء صلیک عبد البهاء تسبیحه

جانب محب علی میرزا

حوالابی

هـ. یا من حق فواده نجات صحبت انته قد اشرح تهدی و بدگر ک قی خداخنل مشکور دلهم
البرور و لآخر المشکور و ابیت المعنوفی هذا الیوم المشکور و سبطت اکف لضراعة مبتداً
متبدلاً ای انته ان یغیض علی حدائق کینونات احیاء الرحمن غمام خضله المدار و سعاد

جزده والطافه فی هذا الا وان

تع ع تسبیحه

جانب میرزا هایت انته عان

ہو الا بے

یمن اشتعل بازار الوقودة فی القدرة اتراتیه نجخنج کاپیا ایها اندھن باشناه
و آن شر شرایع الونا، اشارب من ریحی الولاء آن نظر الی المکوت الابی لشکی منی
۸۷

اليوم اخلاق اهنان فی میدان العرمان و ابوجolan فی مصاریبیان حی تجعل الوجه

متوجه الی اسکی هستیوم فی ابیروت الی صدر و البهاء صیک سع سَمَّه

جانب ملک امیر خان

ہو الا بے

۸۸ اسی ایکرکشور عرفان آن یہ مہربان اگر بیداراده پرده از رخ یاران حقیقی خوش برادر
کشف عطا، فرماید وقت خیل دلبران بینی که فتنہ آن قند و آشوب و ولوله دو جان
معطیع عالم از انوار جا شان روشن است و مشارق و مغارب مکان از فیض کشاں

کفر زر و گلشن اگر بین سوابت الونیه که در اخیین وجود رخ گشوده کما ہی خدا اهل عالم و ا

گردنه میں عاشستان بین کف زنان پا کو ایں تقبیجا و بخت آبند سع سَمَّه

۸۹. ایندۀ آنی توان درهایت خلک کوش و نایت بوستان حق نا بدغایت
در زر عده آفان تختی پاک افتاده و هبته این کشت و نیان حقیقت جماز ابشت نماید
و این شخص پاک ارض رازیت افلک بخشد و اجتی ای آن در این جویار آبیازد و اب فیض
حضرت پروردگار پس توان ابیاری کن تا فیض حضرت باری کامکاری بخشد و نور اید
بخشد و بچاگن عالم افزود و بنیان بیکاگن بر اندازد محبت عمومیه رخ بکشاید و جان
آئینه فیض بایر مهربان شود و علیک تحقیق و تشنّه ع ع

شیراز بو ابطه حضرت فنان سده مبارکه جاپ ای ایزابزرگ جاپ حبی الله
میرزا ابن محب حل میرزا حبیله بیار آنه

اینال با غ محبت آنه نامه در نهایت روح و ریحان قرامت گردید وزیر خصوص
منهوم شد که خود را محو رنگ دخود شهری دخرون مان و معنوم است زنگار چنین گمان نماید

۷۶

نیز اپرتو شش حقیقت شمول و بالطف و عنايت سخون غریت در میان اکتفا دایر
روی اندیشه بیان آلا و صاف فیض هایت یافته و فوز رحمائیت جبی در ظل حضرت
احدیت در آمدی جام سرشار محبت الهه نوشتیدی و دیده از ما سوی الهه پوشیدی
وصراحت شهد محبت الهه چشیدی و با نیچه نهاد آرزوی چیزیابود رسیدی حال اینه را هجده
جل پیشتر راهی پر تو شیخ حقيقة پیشتر تا به و فردون ترجیوه نماید من در حق تو برگاهه المی عجز
وزاری نمایم والطف پنهانیست جویم . جمیع یاران الہی را صحیت اربع ابی ابلاغداری
تا تو ان بعد ایت نقوس پرداز و در تحصیل حکوم و فنون الی کوش و ملکیک البهادرا

شع مسمیه

شیراز بواسطه حضرت افان آقا سید حسین امه الهه الموقعة سکنه
والده باقر علیہ السلام

جهانه

بـ اـ لـ اـ تـ اـ قـ دـ اـ مـ قـ اـ لـ اـ وـ رـ قـ اـ لـ اـ طـ اـ نـ اـ تـ اـ هـ بـ تـ بـ کـ اـ لـ اـ تـ اـ

لہی صابرۃ علی البراء ناطقہ باشنا، وانی بدل اسرار او ذکر ک عند ما انجی بریل انفور
والطلب لوالدکا لتنی حبیت الی انه ان کبرم مسووا ویدھما فی ترل کریم ویخندما
ن جنة النعیم دیشہ ح صدر را بشاشۃ انوار اللقار فی مشاہدکبریا وبلغی شجیعی الوافر
الی امۃ اته البارہ فاطمہ بیل ثم القی کلمۃ الشجیع من قبل علی امۃ اته الرضیہ رقیۃ سلطان
وکذا ک امۃ اته المخدیہ بھیہ ثم ضیا اته المترقب فی مجرموجہ ابہ ثم لمبعی شجیعی وثناً و
اشیاقی الی رفع المترقبی ریاض المعانی بمحن بیع زادہ اته عرفاتا وشفقة

ج) وحدیک الشجیع وباشنا، ع ع شجیع

ہواتہ

شیراز ورقہ موقدہ امۃ اته سکینہ بیگم حلیما بہار اته الابے

ہوالابی

ای امۃ اته محروزہ در ای خاکدان فانی بقا بجهة نفسی ممتنع ومحال ومحال شبیه وانحراف
نہ این کاس نصیب هنفس و این صعود محتوم برہ وجود کوب ساطع روح اہبته ارت

امکان افول نماید و این سراج و فوج البش از زجاج آکوان صعود نماید امریست محظوم
و حکمیست معلوم در این حضورت دبری و نزدیکی را علکمی نه وجوانی و پریرا مد خانی نمیست
علی اخوص اآن سراج بزجاج عالم بلا شافت و آن شخم باقی بنا شافت و آنچه
گلرشن ابدی شکفت و آن آواره بوطن حمل رفت چرا محرزون و پریشانی و آشفته
و زلان توجه بلکوت ابی کن و توسل بجهروت علی اعلی تسلیت ام حاصل میشود و آنرا
قلب میسرگردد و نثر آنده اسباب راحت جان و آسوده گل میسر میگیرد

(ع ع) تَبِعَةٌ

والدہ عیال حبی

هو الابی

.

۹۳
بِحَمْدِ

بِنْ وَزْجَائِی بِنْهُ امَّةَ آمِنَتْ بِکَ وَبَنَیَّاَنَتْ وَبَهَّلَتْ بِسَهَّابَ الْفَنِّ بَنِیَّکَ وَ
اشَّافتْ جَوَارَ حَانِیَّاتْ وَتَاقَتْ اَلِ جَبَالْ وَحَدَّادِیَّاتْ اِیْرَبَ اِسْتَهَارَ حِیَنْ لَکَنْ

نَفَضَّلَکَ وَ حَمَّاَکَ اَنَّاَنْ هَنْ اَلْكَرِیْمَ اَلْرَحِیْمَ

ع ع تَبِعَةٌ

دوج حاجي

هو الابي

٩٤

٧٩

الى ذه ورقه خسرا في رايس العرفان افضل حلها من سحاب حمک عنیت لحضر

والاحسان لكن ریاثة بیان الوجود پن ایل آبجود یا ذا ابجود والاتنان وتصیح متحرکة بنام

الروح والریحان في جنة الرضوان اع ع تب

ابن حاجي

هو الابي

٩٥

اللهم ايي هز عبد نسبته الى عبک الذی طرد ونفی في سبیک الى ارض اسود

ونحن حبیبه من شدامه استحر كالنیران حتی نجیبة بفضلک ای رب هزا بنه عبد ایت

احسانک ورایت اتنا کاف وسراج حکمک ونور محکمک وور در ریاض عرقا

پن بریکاب وریحان حدیقة الایمان کب وبا کیک بین خلک ایک انت اکرم

ع ع تب

شیراز بواسطه حضرت بشیرالی

جاذب اقامیر اصیا، الدین

خادم مشرق الادکار عليه بهاء اللہ الابی

حواله

ایمینه حق نامہ شمار سید محضر جواب تحریر میگردد بدرگاه احادیث تصریع وزاری سد کر

اُنچہ نہایت آرزوی ست حصول یاد میرگردد و قوَّة حافظه مرقی نماید حضرت اعلیٰ رَوْبَرْتْ بَلْفُورْ

له الفدا گا ہی کذر و نبات میل یعنی مودہ شایز متابعت نماید و صلیک الہما، الابی عَسَمَ

شیراز بواسطہ جانبِ فاطمہ بنی قحافی جانب امام زادۂ اضیاء، الدهن خادم شرق

الاذکار علیسہ بہا، آئہ اللہ بھی

هوائہ

۹۷

ایمینہ بہا نامہ شمار سید احمد رَحْمَةَ اللہِ عَلَیْہِ وَسَلَّمَ جبرہایت میرزا فرشخ خان داشت کہ آن شاق

دلبر آفاق را در طلب پیوں تا بپریز جیعت پی برد و از نورایت امر مبارک دیده روشن

نمود و از فیض ابدی ساحت خانه را رسک لگلزار و چمن کرد نامہ مخصوص با ایشان

مرقوم شد در جو نست بر سانید و بسیش شمس جیعت پردازید کہ بخورہایت آفاق قلوب را

روشن نموده و باران والیل ابن سبیلند و مادی ہنطیق بوالدہ مهران امۃ ائمۃ خدیجہ و ابزر

۸۸
مپور میرزا بہا، آن دین از قبل من سخت اربع ابی برسان و لیکن لبها، الاع رع
شیراز جناب میرزا فرخ خان علیہ بہا، آنہ الابی

حوالہ

۹۸

ای فرخ الٰہ، احمد نہ رخرا فرخ نمودی و بنورہ ایت روشن فرمودی سعادت کری
ماقی و میست علی حسی دیده مشاهدہ آیات کبری نمود گوش استماع نمای ملازمه
کرد دل بدلار پیوست جان بجان رید سایان بزار سگرانه هست و سزادار نعمہ و توان
پروردگار امرزگار ابوبین فرخ از اینجان ناسوت بخلوت لا ہوت شاقدند و از اینجان
نیستی بنت نام عالم استی ابدی پرواز نمود زاد و تو شری دارند صرفه و پیشی داشتند
تو تک بر تو نمودند و بعقبه عالیه توجیه کردند اپروردگار بر بخل مومن ایشان منت گذار از
خلای آنان گذر گناہ بی امرز پناه بدہ بیارگاه در آر در در بیایی عفو و غفران مستقر فرا
توئی عفورد توئی و دود و توئی رووف و توئی سختند

ذوب و قصور رع

بو ہد

بواسطہ جناب راز درویش روشن جناب دل تبر

۹۹

ہو اتہ

ایمہہ حق جناب روشن دایں ان ہم بیور محبت اللہ انت شمع روشن شد حال مرجمت ٹون
 ہماید از من خواست کہ نامہ می تحریر نہایم و محبت قلبی رو حال تغیر نہ کنم این بسی واضح کہ وہ بخوبی
 جاذبہ ملکوت وجود این مخصوص و جمیع یار از اراد مخلص تجلی جمع خود از کب شرق منوریم و از
 اک نفعیہ معلقہ از کب بحر سر برایم و از کب حرارت پرتب و تاب در ای خورد بیان لازم

پیانت و واضح و نداین تو دال کہ در ای تغلب الان چہ یحیا نست و اک مطلع فیضی از خدا

خواهم که واقف گردی و دلیک تجھیہ و لہشنا و ع مع

شبیاز

ہو اتہ

اسطہ حضرت افغان سدرہ مبارکہ جناب پیر بزرگ علیہ بہارہ ابلا جناب پیر برا ارالدین علیہ بہار، السید ابلا

۱۰۰

ہو اتہ

ن آنچہ بسیارات آت قدموت آیات شکر نہ ملائے اک وجاک و اجبت عالم

ان ربكم ازيم سهل الخطأ حين رحائمه كل من الى الله يذهب سليم ويعبد ربه الله
 ورأيه الحق وثباته ثقاني اوج العل ونجا بارجاني الافق الاعلى ولذلك ليس ان يداو
 القلوب والارواح ويُعنِّي التفوس من مرض اجهل والمعنِّي يجعل سبباً لهذه العطية الكبرى ^{الفتحة}
 العطى معاً بجهة الاجسام مستمدًا من فضل الرحمن ولهما يد من السرير العلام وتحعن كاك ذلك
 اذا انجذبت الى الله انجذبها تبدل الروح للارواح واصحات للعقوبات في عالم الاشباح
 وان كنت تحب ان تبدأ العظيم والمحظى في هذا الامر بمحبته تخلص بهذه الاخلاق وهو نفع
 والا نجذاب الاشغال والرافق والثبت والاستفادة والقيام ببر الفداء، اللهم ^{اهلا}
 ابدأ هذا المكرا المدلل بعيته قد كرت اسميه على حياء الارواح وشفاء الاجسام وشر
 آثارك بين الورى وحاله كلية التسوی بنيوة المدى اذانت انت الکريم الغریب ^{بسم}
 المستدر المحبوب اگر چنانچه در آن صفت امر معيشت صعب وفقد
 قناعت کنایت تنايد محبر به نیت نشر فنیت الله ببدار دیکر عنیت نیز جائز
 ایدک الله وشیدک وعدک اتجهه واشتنه اع ^اع

شیراز بنابر خصیبا، آنده بین دستاب و سرمه ای اند علیه همها، آنده بین

حواله

۱۰۱

ایشان بر پیان نامه ملکه گردید خبارت پر حداوت بود و دلالت بر استمامت مینمود
با مرآته خانم طمعت تجیت بر سان و بشارت بموهبت آنی ده آسرور مسونور یا به کنیز
حسبور شکور ربانی سود از عیات حضرت ختنی الاطاف خواهش آمرزش از برای میرزا
بهار آلبین و میرزا اقا و امراه آنده خدیجه مثالم ایحذا و زیبانته همها، آلن را صدر نشین بشت بین
فرما و میرزا افوار ارملکوت ابی بموهبت کبری سرافراز کن و مرقد امراه آنده خدیجه را در یچه مملکوت
آنکه ای آمرزگه راین پیچار کار کار جوار حست کبری همچار و پنهاده و این ملتحمین را لبردوس بین
دار عفو و غفرت مبدول دار فضل و عذایت ارزان کن توئی بخششده و آمرزند و همراهان و

البهاء، الابی ۲۲ رمضان ۱۳۳۲ عینالبهاء عباس

حواله

بنابر راز صحن سنت ملیمه بنا، آنده الابی ملا خطه ناین

بـ ١٠٣
 يا من حرم يطوف بخلاف ملائكة القدس من الفلك الاصل فا شرارة رب على ذمة المؤبة
 التي اس اعظم قربة وابي جوهرة تلذ في ما كاتب لعلي حيث تشرف بالمسؤول بعثام هو تحمل الملا
 من الملا الاعلى وغفرت وغترت خودك بغيره وكم الابصار وشفاء علة البار وبردلوحة
 الاصرار فيا طوني لك من ذا الفيض الدار وباشرى لك من ذا اشرف الذي تخرب بين
 اهل الانوار اربب هذا عبد توجيه الى ملوك رحمايك وثبت بجمل ربانيك وشرف ليته
 المباركه اربب جعله مشولا بمحنات حين رحمتك انك انت اكرم الرؤيم (ع ع)
ت بـ ٤

امهاته خانم حلقت عليها بهاء الله

بـ ١٠٤
 الهم آتني ان بعدك هذه تصرفتك بخجل عجز وذل ونكارة مجده ايك في ثقيات فواز
 درت وفها على ما تمسى وارض غنمها وآية ما على ارتقاءه على كباب آنات انت اكرم الوراث عاش

در قده مونمه مطلع عبد الوهاب صلی الله علیہ و آله و سلم
الله الابی ملا جعله نایبند

۱۰۴

اى سنه الله ربیع دان که کنیزی جمال مبارک را چه مقام است و چه درجه احترام فرم بروی کوچک
و خوش دوست که ناج و ناج مملکه کمی فاقس است و سراج زجاج قلوب بانو ها ماعظم یقند
وقیمت در ملکوت ایهی مشود گردد و این علویت در این اعلی اوضاع شود ای بهادریک رفع ع^۱ سیمه

شیاز منجات طلب تقدیرت بجهت راجح ای ملکوت الوجود حاجی رب بعلی خیز لد

۱۰۵

رب و ربیل ای من فرلا غصیان و دنور خنثیان و کثرة ذنوب التصرع ای رب جده رحمانیک و
افزع ای فنا، عتبه فردانیک و اشتعاع بعدک اذنی آمن کب و باماک و دخل فینیل رایک
وابک زیگ و زیناک رب اندر لذتیان سدرت منه و افت عنده لذتیان و بدلا

باعنات والبہ حلل العطاء وارزقہ اللئاء وکشف عنہ العطا وادخلہ فی شہد الجمال یا

ال تعالیٰ کمات از من (رع ع) سے ویرہ

بواسطہ حضرت خدیجہ صلی اللہ علیہ وسلم و آله و آلہ و ملائیکہ

ہو اللہ

جناب حاجی رجیل خاطر علیہ سما، اللہ الہ بے

ہو الابی

۱۰۶

ایمنہ منسخ افضل جمال بھی کنز مکوت بمحبہ اجسامہ لذ افراق سبب حصول بکت
از برخاق پس نتوانی معاونت یاران نہاد اعانت دوستان لئے تالوا البر خی تھقو اما

تجدون معاونتی کہ در حقیقت پس زاد الفتن مجری داشتید بیار محبوب و اگر ممکن ہڈ
کے از برآت بشارید و در صورت عدم امکان امہال الی میرہ بسیار مقبول والبہ

علیکم

(رع ع) سے ویرہ

اخت صرم حاجی رجبی صلی‌الله‌آله‌آل‌ہی
ملاحظه ناید او الله

۱۰۷

ای امّة الله مسک بعروه وقی جو وثبت سجل متین حضرت کیرا، آن عروه حکم وبل بیل
وئیں یثاث الیست و پیان حضرت رحمان بسب جان و وجدان تک وثبت نہابدا

انجذاب سی بارگاه قدس حضرت رب الارباب راه یابی والبها، علیک (رع ع) سید

۱۰۸

هو الہی

ای سرست جام است هنگام غروبست و لیکن انوار صحیح دری از مطلع افق ابی شاهزاده بیل
نظر بعالم ابا و ملکوت اعلیٰ کن مطلعی مشاهده کنی که غروب ارضی مدارد و نهاری ملاحظه نیال که بیل
لیل در عقب نیاید جمیش طلوع و اشراقت و خور و انوار چه که شمشیرت

مقدس ارطلاع و غروبست این طلوع و غروب نظر بعالم خلقت نه

حَسْ وَالبَهَا، عَلَيْكَ (اع ع) سید